DEVRİMCİ YOL

SAYI 26 | 5 OCAK 1979 | 500 KURUŞ

FAŞİST güçlerin emekçi halklarımıza karşı giriştikleri alçakça saldırılar, Maraş katliamıyla en üst boyutuna ulaştı. Alçak faşist sürüleri, kadın-kız-çocuk-ihtiyar yüzlerce yurttaşımızı katlettiler.

Ve bu katliam üzerine, Ecevit hükümeti sıkıyönetim ilan etti! Yani, Maraş'ı kana boyayan köpek sürüleri bütün dünyanın gözleri önünde işledikleri cinayetlerden dolayı, mükafatlandırıldılar!

Ecevit hükümetinin sıkıyönetim kararı, bütün emekçi halk güçlerinin Maraş katliamı nedeniyle yüreklerindeki acıyı ve öfkeyi bir kat daha artırırken, tüm faşist güçleri sevince boğdu. 3 yaşındaki çocukları, gebe kadınları gözünü kırpmadan öldüren alçaklar, Türkeşler ve Demireller, zevk içinde kadeh tokuşturdular. Öldürülenler, zulme uğrayanlar, evleri yakılan, anasını-bacısını yitirenler, bir kat daha acıya gömüldüler. Maraş katliamını "asil bir kısrağın şahlanışı" olarak selamlayan A. Kabaklı gibi köpekler sıkıyönetim ilan edilmesini sevinçle karşıladılar!..

Gene, bir kere daha zalimler kazandırılmak isteniyor!...

Ve gene, mazlumlar cezalandırılmak, ezilenler, bir kez daha ezilmek isteniyor!..

Faşist güçler Ecevit Hükümetini teslim alabilmişlerdir. Ama bizi, emekçi halklarımızı teslim alamayacaklardır

BU BİR BİRLİK ve DİRENİŞ ÇAĞRISIDIR!

Sıkıyönetim, gelişmeler ve faşizme karşı yeni görevler

ECEVİT hükümeti, oligarşinin sorunlarını çözmek için sürdürdüğü eylemlerini, nihayet, faşist çetelerin Maraş'ta gerçekleştirdiği alçakça katliam nedeniyle, 13 ilde sıkıyönetim ilan ederek noktaladı.

Genel olarak, egemen güçlerin *bugünkü* talepleri doğrultusundaki bir gelişmeyi ifade eden sıkıyönetim, kuşkusuz ki, aynı zamanda Ecevit hükümetinin faşist terör ve şantaja boyun eğmesi, teslim olması anlamına da gelmektedir.

Ecevit'in bugüne kadar sürdürdüğü politikaların kaçınılmaz bir sonucu olarak ortaya çıkan bu gelişme, siyasal mücadelenin bugüne kadarki genel çizgisinden görece farklı, *yeni bir dönemin başlangıcını* da oluşturmuştur.

Her *yeni dönem*, kendi unsurlarına uygun *yeni görevler* de getirir.

Şimdi ihtiyaç olunan en önemli şeylerden bir tanesi de gündemdeki gelişmeleri ve bugünün görevlerini doğru olarak kavrayabilmektir.

BU NOKTAYA NASIL VE NİÇİN GELİNMİŞTİR?

ECEVİT hükümetinin sıkıyönetim ilan etmesi, onun kendi eliyle kendi iflasını da hazırlaması, bile bile faşist güçlerin oyununa gelerek teslim olması anlamına gelmektedir. Bir başka ifadeyle bu olay, hem Ecevit hükümetinin bugüne kadarki politikalarının doğal bir sonucu ve devamıdır, hem de bizatihi kendisinin sonunu hazırlaması, faşist güçler karşısında teslim olması, bir anlamda kendi kendisini yenilgiye mahkum etmesi anlamına gelmektedir. Bugün gelinen yerde ne yapılması gerektiği sorununa geçmeden, bugüne nasıl ve niçin gelindiği sorusunu kısaca gözden geçirmek (daha doğrusu bugüne gelinceye kadar tespit edilmiş olanları yeniden hatırlamak) geleceğin ve geleceğe yönelik görevlerin ipuçlarını vermesi bakımından yararlı olacaktır.

Aslında, karşı karşıya kalınan bugünkü durum, hiç de beklenmeyen bir durum olarak görülmemelidir. Devrimci Yol dergisinin daha 3 Şubat 1978 ta-

(Devamı 2. sayfada)

DEVRİMCİ YOL

Sıkıyönetim, gelişmeler ve faşizme karşı yeni görevler

(1. sayfadan devam)

rihli sayısında, Ecevit hükümeti kurulduktan hemen sonra şöyle yazılmıştı:

"Öncelikle CHP iktidarının karşı karşıya bulunduğu sorunları köklü bir şekilde çözerek, iktidarını uzunca bir dönem için sağlamlaştırabileceği ve bu suretle nisbeten istikrarlı bir döneme geçilebileceği düşünülmemelidir. Her şeyden önce ülkemizin(...) reformist görünümlü bir yönetimin kalıcı olarak sürdürülmesine uygun bir yapıya sahip olmadığına dikkat edilmelidir. Reformist bir görüntünün korunabilmesi için gerekli olan *'tavizci'* bir politikanın yürütülebilmesi (egemen sınıflar açısından) *bugünkü düzen içinde* olanaksızdır.

"Bu nedenle, oligarşi, Ecevit hükümetini uzun dönemli kalıcı bir tercih olarak gündeme getirmiş değildir. Ecevit hükümetinin geçici bir çözüm olarak gündeme getirildiği, oligarşinin buna alternatif olarak daima bir faşist iktidar alternatifini elinde (hazır) tutacağı gözden uzak tutulmamalıdır. Faşist terör ve demagoji, bu yolla faşizmin kitle temelinin güçlendirilmesi sürecektir. Devlet içindeki faşist örgütlenmeler ortadan kaldırılamayacaktır, vb."

Gene Devrimci Yol dergisinin 1 Mayıs 1978 sayılı 17. sayısında gelişmeler şu biçimde tespit ediliyordu:

"Oligarşinin çıkmazlar içinde kaldığı bir dönemde, emperyalist güçlerin onayını ve desteğini alarak işbaşına gelen Ecevit hükümeti, büyük ölçüde emperyalist mihrakların istekleri doğrultusunda bir siyasi hat izliyor. Bu, bugünkü Hükümetin, egemen güçler açısından *kalıcı bir* çözüm olduğu anlamına *gelmiyor. Tam tersine, bu hükümete düzenin onarılması doğrultusunda alınması gerekli bir kısım önlemler aldırılırken, faşist bir iktidar alternatifi ve faşist bir darbe ortamı sürekli canlı tutuluyor.* Çok hareketli ve kaygan bir siyasal zemin sözkonusudur. Ülkemizde emperyalizmin saldırı siyasetlerine payandalık eden *faşist mihrakların bu gelişmeler içinde (...) ortamı hızla bir askeri darbe veya sıkıyönetime zorlama yönünde hareket ettikleri de görülmektedir."*

Ecevit hükümetinin kurulmasından sonra faşist terör ve katliamlar alabildiğine yoğunlaşarak sürdürülmüştür. Faşist güçlerin terör ve katliamlara dayalı saldırı siyasetlerinin, *egemen güçler açısından*, iki temel fonksiyonu vardı. *Birincisi:* bunların yardımıyla Ecevit hükümetini istedikleri doğrultuda yönlendirme ve kontrol etme olanağını elde ediyorlardı. Yaratılan darbe ortamı havasında istedikleri her şey ve en gerici uygulamalar (makul bir çıkış yolu olarak!) yaptırılabiliniyordu. Bu noktada esas olarak beklenilen, sürdürülen sağ ekonomi politikaların geniş kitlelerde uyandıracağı yoğun tepkilerin düzene karşı bir devrimci muhalefete dönüşmemesi için, "anarşi ve terörü önleme tedbirleri" adına şiddetle bastırılmasıydı. (Sivil sıkıyönetim, yeni baskı yasaları, ve nihayet düpedüz sıkıyönetim!). *İkincisi:* kullanıldıktan ve artık işe yaramaz hale geldikten sonra, bir kenara atılacak olan Ecevit hükümetinin yerine geçirilecek olan faşist bir hükümet alternatifini, faşist bir darbe ortamını bu sayede sürekli olarak canlı ve hazır tutmuş olacaklardı.

Sorun bu açıdan ele alındığında, sıkıyönetim ilanı, oligarşinin Ecevit hükümeti eliyle yürüttüğü politikalarının bir parçası, bu güne kadarki uygulamaların bir devamı niteliğini taşımaktadır. Ancak, buradan kalkılarak, sıkıyönetimin bundan önceki sivil sıkıyönetim-yeni faşist baskı yasaları gibi uygulamaların *sadece basit bir devamı* olarak değerlendirilmesi mümkün değildir. Çünkü bu olay, Ecevit hükümetini bugüne kadarki doğrultusunda varabileceği en son noktaya (yani aynı zamanda kendi sonunun eşiğine de) getirmiştir. Ve faşist güçlerin *zorladıkları*, istedikleri bir gelişme olarak sıkıyönetim *bir açık faşist rejime geçiş doğrultusundaki* çok önemli bir gelişmeyi ifade etmektedir.

FAŞİST GÜÇLERİN SALDIRI SİYASETLERİ

ECEVİT hükümetinin kurulmasından sonra Hükümeti hemen düşürme olanağına sahip olmayan faşist güçlerin (iktidar planındaki) temel taktiği, Ecevit hükümetini "anarşiyi önleme" şeklindeki oligarşinin siyasi programı doğrultusunda, bir sıkıyönetim ilanına zorlamak olmuştur. MHP bir askeri darbe gerçekleştirme olanağına sahip değildi. AP ise doğrudan bir askeri darbe yerine, Ecevit'in ve CHP'nin iyice yıpranmasına ve bu yolla kendisine *daha çok seçim yoluyla* iktidar şansının açılmasına yolaçabilecek gelişmelerden yana bir siyaset izlemiştir. Faşizmin gizli ve açık biçimleri arasındaki bir tercih farklılığı olan bu iki siyaset, kendi bakış açılarına uygun olarak faşist terör ve katliamların sürdürülmesinde ve Hükümetin bir sıkıyönetim ilanına zorlanmasında birleşmişlerdir. Çünkü böylesi bir gelişme devlet içindeki faşist örgütlenmelerin inisiyatif kazanması demekti. Egemen sınıfların ve emperyalist güçlerin o günkü tercihleri ve kendi aralarındaki çeşitlenme nedeniyle hemen hükümeti devirme olanağına sahip olamayan faşist güçler, bu yolla hem zaman kazanarak güçlerini koruyacaklar, hem de kazanılan inisiyatif sayesinde CHP'nin yıpratılmasıyla oligarşinin tercihini kendi yönlerine çevirme olanağını elde edebileceklerdi. Böyle bir gelişme AP açısından CHP'nin ve Ecevit'in alabildiğine yıpranarak bütün avantajlarını yitirmesi ve kendisine yolaçılması, MHP açısından ise, faşist bir darbe yolunun açılması demekti.

Bu yüzden, Ecevit hükümetinin kurulmasından hemen sonra, faşist terör ve katliamlar alabildiğine yaygın ve pervasız bir biçimde sürdürülmeye başlanmıştır. Faşist terör ve yıldırma eylemlerinin önü sınırsız bir şekilde açılmıştır. Ardı arkası gelmeyen cinayet ve katliamlar, binlerce saldırı ve bir dizi gerici ayaklanma pervasızca sürdürülmüş, bunları tertipleyenler ve kışkırtanlar, kendilerini gizlemeye dahi gerek görmeksizin Hükümetten, anarşinin önlenmesi için tedbir alınmasını, sıkıyönetim ilan edilmesini, idarenin orduya devredilmesini istemişler, aksi taktirde daha çok kan akacağını (Türkçesi daha çok kan akıtacaklarını!) söyleyerek tehditler savurup durmuşlardır.

Bu oyunu öylesine açık ve pervasızca oynamışlardır ki, bunu görmeyen, duymayan ve yazıp,söylemeyen kalmamıştır.

Sıkıyönetim ilanı faşist güçlerin bu oyunlarının başarıya ulaşması ve onların isteklerinin yerine getirilmesinden başka birşey olmadığına göre, ve hatta sıkıyönetimin ilanından bir gün önce bile Ecevit faşistlerin bu oyununa gelmeyeceğini de söylemesine rağmen, niçin faşistlerin tertiplediği alçakça bir katliam nedeniyle onların istekleri yerine getirilmiştir? Niçin 3 yaşındaki bebelerin, çocukların, hamile kadınların ve yüzlerce savunmasız yurttaşımızın katledilmesinin, Türkeş ve Demirel gibilerinden bu alçaklıkların hesabı sorulacak yerde, onları memnun eden bir sıkıyönetim ilan edilmiştir? Niçin hesap sorulması gerekenler hesap sorup, daha çok ilde sıkıyönetim isteyebiliyorlar? Bütün bir halk sınırsız bir acı içindeyken, gizleyemedikleri bir keyifle televizyona çıkıp başkalarını suçlayabiliyorlar ve halkın acısıyla alay edebiliyorlar?

Burada, Ecevit'in böyle bir sonucu önlemek için ne yaptığını sormak gerekir. En son geldiğimiz noktadaki çarpıcı çelişkiler, Ecevit hükümetinin faşist güçlerin taktikleri karşısında, sonuçta onlara kendi eliyle teslim olmasına yol açan siyasetinin *kesin* bir iflasının vurgulanmasıdır.

Zira gelinen bu yer, Ecevit Hükümetinin "faşizme karşi" izlediği siyasetin kaçınılmaz bir sonucu olarak ortaya çıkmıştır.

CHP HÜKÜMETI, FAŞİST GÜÇLERİN TAKTİKLERİ KARŞISINDA NE YAPMIŞTIR?

ASLINDA Ecevit'in, faşist güçlerin açık açık, ve pervasızca oynadıkları bu kanlı oyunu bozmak için; oyuna gelmeyeceğini söyleyip durmaktan, ara sıra sağa sola tehditler savurmaktan ve sağa da sola da karşı olduğu konuşunda yeminler edip durmaktan başka hiç bir şey yapmadığı söylenebilir. Siyasi mücadelede karşı tarafın oyunlarını bozmayı, güçlerini dağıtıp etkisizleştirmeyi hedeflemeyen bir savunma anlayışı kesin yenilgi demektir. Ecevit ise karşı tarafın daha ziyade kendisini egemen güçlere jurnallemeyi amaçlayan suçlama ve saldırıları karşısında, kendisini savunmaya çalışmaktan öteye hiçbirşey yapamamıştır. Ve böyle bir anlayışla bugüne kadar ayakta kalabilmesi bile, büyük ölçüde, emekçi halk güçlerinin oluşturduğu devrimci bir savunma anlayışının,bütün eksik ve zaaflarına ve Ecevit'e rağmen faşist güçlerin karşısında güçlü bir barikat oluşturabilmesi sayesinde olmuştur. Yoksa, Ecevit'in ve bir yığın revizyonistin egemen kılmaya çalıştığı bir anlayışla sadece Maraş'ta değil, Malatya, Sivas, Elazığ, Ankara, özetle bütün yurtta kapılar faşist güçlere ardına kadar çoktan açılmış olacaktı.

Bu anlayış, Ecevit'in sorunu *faşizme karşı mücadele* sorunu olarak kavramayışından kaynaklanmaktadır. Ecevit başından beri *egemen güçlerin ve emperyalist çevrelerin isteklerini yerine getirerek ve sorunlarını çözerek, onların faşizmin yerine kendisini tercih etmelerini sağlamayı* hedefleyen bir politika gütmüştür. Ve bu anlayışla, faşist güçlerle barış içinde yanyana yaşamayı esas almıştır.

Bu nedenle, ülkemizdeki gelişmeler karşısında herhangi bir FAŞİZME KARŞI MÜCADELE programına sahip olmamış, sorunu daima *anarşi ve terör* sorunu olarak görmüştür. Egemen güçlerin ve resmi devlet görüşünün ürünü olan bu anlayışın, yaşanılan gerçeklerle hiçbir ilgisi yoktur. Gerçekte, ülkemizde, dünyada ve Avrupa'da TERÖRİZM diye ifade edilen olaylarla hiçbir ilgisi olmayan gelişmeler yaşanmaktadır.

Ülkemizin bilinen koşulları büyük soygun çetelerinin ve emperyalist güçlerin temel tercihinden kaynaklanan faşizmi gündeme getirmektedir. Ve yaşanılan herşey bu olgudan kaynaklanıyor. Bu olgu karşısında tek yurtsever tavır faşizme karşı kararlı,tutarlı ve etkili bir mücadele çizgisinin izlenmesidir. Bu şekilde faşizme karşı mücadele etmeyi ve onu yenmeyi hedeflemeyen bütün siyasetler kaçınılmaz olarak yenilgiye uğrayacaklardır. CHP ve Ecevit hükümeti ise faşizme karşı mücadeleyi değil, egemen güçlerin taleplerini yerine getirerek onların faşizmi değil kendisini tercih etmesini sağlamaya çalışmaktadır. Bu şekilde, egemen güçlerin taleplerini yerine getirmeye çalışırken, işte böyle faşist güçlerin gerçekleştirebileceği şeyleri yerine getirme görevleriyle yüzyüze gelmiştir. İkincisi gene bu şekilde, kendisini ancak egemen güçler istediği kadar ayakta kalmaya, egemen güçler kendi *temel tercihleri* olan açık faşist rejime yöneldiklerinde bir kenara atılmaya mahkum etmiştir. Bu anlayışın sonucu olarak faşizme karşı bir mücadele yürütmeyişi de, sonuçta faşist güçlerin gelişmeleri kendi yönlerinde zorlamalarına boyun eğmek zorunda kalmasına yol açmıştır.

Oysa, faşizm, emperyalist ve tekelci güçlerin köklü açmazlarından kaynaklanan kudurgan bir saldırganlık, bütün bir emekçi halka karşı ilan edilmiş bir savaştan başka birşey değildir. Böylesine bir saldırı karşısında, barış için adaklarda bulunmak, methiyeler düzmekle, bu savaş ortadan kaldırılamaz. Ya faşizme karşı çetin bir savaş vererek, onu yenerek *barış* sağlanır. Ya da faşizm ardı arkası gelmeyen kudurmuşçasına saldırılarla, komploları, tertip ve katliamlarıyla karşısındaki emekçi halktan yana olan her şeyi yokeder. Somut tarihi koşulların faşizmi emekçi halkların gündemine getirdiği bütün dönemlerde başka bir yol yoktur.

İşte bütün bu nedenlerle, ta başından beri egemen güçlerin isteklerini yerine getirerek faşizme karşı kendisinin tercih edilmesini sağlamayı hedefleyen; bu nedenle (ve belki de 1981 seçimlerini tek başına kazanıncaya kadar!!) faşist güçlerle barış içinde birlikte yaşamayı esas alan; egemen sınıflara güven verme amacıyla akıl almaz bir *"denge"* politikası sürdüren; halk düşmanları hergün televizyonlara çıkıp, bütün bir halkla alay edercesine başkalarını suçlayabiliyorlarken, onları sadece seyredebilen bir anlayışın, böyle düşmana sefil bir şekilde teslim olmaktan başka bir sonuca ulaşması beklenemezdi.

Halk düşmanlarının her türlü yönteme başvurarak, yürüttüğü bu savaş karşısında, düşmana 3 taş atıp, bir çelme takarak da olsa, yapmak istediklerini önlemeye çalışamayanların, sonuçta işte böyle kendi elleriyle kendi sonlarını hazırlamaya mecbur olmalarından başka bir sonuca ulaşmaları beklenemezdi.

YENİ BİR "12 MART DÖNEMİ"NE DOĞRU MU?

SİMDİ en çok tartışılan sorun, CHP hükümetinin, faşist güçlerin zorlamalarına boyun eğerek 13 ilde sıkıyönetim ilan etmesinden sonra gelişmelerin ne yönde olacağıdır. Yeni bir 12 Mart dönemine mi gidilmektedir?

Ecevit hükümetinin kurulmasından hemen sonra yayınlanan Devrimci Yol'daki yukarda anılan yazıda, koşulların 12 Mart dönemine olan benzerliğine işaret edilerek; "Ecevit'in bazı Erimvari demeçlerini gördükçe insanın 'tarihin tekerrürden ibaret olduğu'na inanası geliyor" deniliyordu.

Kuşkusuz, "tarihin tekerrürden ibaret *olmadığı*" bilinmektedir. Koşullardaki kaba benzerliklerden kalkılarak tarihsel paralellikler kurmaktan kaçınılmalıdır.

Bugünkü durumda, birçok benzerliklerin yanısıra, geleceğin oluşumunda çok önemli roller oynayacak olan, birçok değişik unsurun varlığı, *"ne olacağını"* araştırırken hiç unutulmamalıdır.

Sıkıyönetim ilanı *bugünkü aşamada* CHP'nin bundan önce sürdürdüğü uygulamaların devamı ve en son biçimidir. *Sadece bu anlamda,* sivil sıkıyönetim uygulamalarının bir devamıdır.31 Temmuz 1978 tarihli Devrimci Yol'da söylenenler, bugün için de tümüyle geçerlidir:

> "Ecevit hükümetinin, sorunu egemen sınıfların ortaya koydukları biçimde 'anarşiyi önleme' ve 'siyasi istikrarı sağlama' şeklinde benimsedikten sonra gündeme getirdiği program bundan başka birşey değildir. Sivil sıkıyönetim uygulamaları, yakın dönem açısından, sol görünümlü bir hükümet aracılığıyla uygulanılacak bir dizi baskıcı politikalara doğru atılmış önemli bir adım olma özelliği taşımaktadır.
>
> "Ecevit, tekelci burjuvaziyi ve ABD emperyalizmini de arkasına alarak sınıflar üstü bir görüntü altındaki (sağa da sola da karşı!) bir baskı dönemine yönelmektedir.
>
> (...)
>
> "Bu alınan tedbirler ise, faşizme kan vermekten başka bir anlama gelmez! Bu şekilde iç savaşı önleyeceğim diye ordunun devreye sokulması yoluyla, daha ileri bir aşamada ordunun doğrudan bir şekilde aracılık edeceği açık faşist bir rejime geçiş sağlamaktan başka bir anlama gelmez." (Devrimci Yol, s. 20, s.3).

Yukardaki satırların yazılmasından sadece 6 ay gibi bir zaman geçmiştir ve artık *şimdi, sıkıyönetim altında, sol görünümlü bir hükümet aracılığıyla sürdürülen bir baskı dönemi yaşanmaktadır Türkiye'de.*

Ve artık bugün sorun, böylesi bir dönemin ne kadar devam edeceği, mevcut durumun, faşist güçlerin istedikleri doğrultuda bir açık faşist rejime doğru ne şekilde gelişeceği ve de böylesi bir gelişmenin önlenip önlenemeyeceğidir.

Şimdi kesin olarak bilinen şey, faşist güçlerin, siyasi gelişmeleri *bir açık faşist rejime doğru zorlamaya* devam edecekleridir. Mevcut Hükümeti parlamentoda düşürme olanaklarının bugün için zayıf olduğu hesaba katılacak olursa, gelişmeleri ordunun doğrudan aracılık edeceği bir açık faşizme doğru zorlamaya çalışacaklarını söylemek mümkündür. Faşist güçler böyle bir amaç doğrultusunda yeni saldırı taktiklerini gündeme getirme durumundadırlar.

Bugünden Ecevit dahil birçok kişi, faşist güçlerin sıkıyönetim bölgelerinde geri çekilerek saldırılarını sıkıyönetim bölgeleri dışına yönelteceklerinden sözediyor. Bu şekilde daha çok ilde sıkıyönetim ilanını gerçekleştirmeye çalışabilecekleri üzerinde duruluyor. Bu mümkündür. Sıkıyönetim bölgelerinde "ordu geldiğine göre bize ihtiyaç kalmadı"(!) diyerek, ("kurnaz avcı" misali!) pusuya yatmaları ve buralardan çekecekleri cinayet çetelerini diğer bölgelerdeki emekçi halkın üzerine salmaları mümkündür.

Ancak, bugün faşist güçlerin *temel taktiği* bu şekilde "daha çok ilde sıkıyönetimi" sağlama sorunu değildir sadece. Faşist güçler açısından şimdi sorun, daha çok ilde sıkıyönetim sağlamaktan çok, gelişmelerin, içerik olarak kendi istedikleri doğrultuda yükseltilmesidir. Buradaki en temel sorunları da orduyu ve sıkıyönetimi doğrudan *kendi arkalarına alma* sorunudur. Bunu sağlayabilmek için, yeni saldırı taktiklerine ihtiyaçları olacaktır. Zira eski saldırı taktikleri, vurkaç eylemleri, gerici ayaklanmalar ve katliamlar, *bu yöndeki amaçlarına ulaşmaları açısından,* elverişli eylemler olmaktan çıkmıştır. Bu yüzden sıkıyönetim bölgelerinde bu anlamda sivil saldırı güçlerini, belirli oranda geri çekmeye yönelmeleri ve özellikle büyük şehirlerde gizli faşist örgütlenmeleri aracılığıyla, sansasyonal-şaşırtıcı eylemler düzenlemeye çalışmaları mümkündür. Kimin yaptığı, ne için yapıldığı belli olmayan hava alanlarının, tren istasyonlarının, otobüs ve vapurların bombalanması türünden (çoğu kere "gizli Ermeni örgütleri"ne maledilen!) gürültülü eylemlerin sahnelenmesi mümkündür. Bazı hükümet adamlarının ve sözde ilerici bazılarının "bireysel terörcü ve maceracıların tertipleyeceği provokasyonlar"dan sözederek, adeta bu türden faşist eylemlerin perdelenmesine hizmet ettikleri bir dönemde, bu duruma işaret etmek ve faşist güçlerin yeni saldırı taktiklerini açığa çıkarmaya çalışmak, büyük önem taşımaktadır.

Mevcut Hükümetin iyice yıpratılarak düşürülme noktasında, AP ve MHP'de ifadesini bulan faşizmin gizli ve açık biçimleri arasındaki çeşitlenmelerin, gelişmelerin yönünün belirlenmesi açısından önem kazanabileceğine de burada kısaca işaret etmek gerekir.

Olayların ne yönde gelişeceği kuşkusuz sadece oligarşinin ve faşist güçlerin isteklerine ve taktiklerine bağlı değildir. Faşist güçlerin taktiklerinin kavranması daha çok devrimci güçlerin mücadele çizgisinin belirlenmesi açısından önem taşır. Olayların gelişme yönünün belirlenmesi, elbetteki, çağımızda olağanüstü bir öneme ulaşan dünya çapındaki gelişmelerin oynayacağı roller kadar, devrimci halk güçlerinin *müdahalelerinin* oynayacağı fonksiyonlara da bağlıdır.

BUGÜNKÜ DEVRİMCİ GÖREVLER NELERDİR?

BUGÜNKÜ koşullarda, yaşanılan sürecin karakterinden ileri gelen ikili bir görevle karşı karşıyadır devrimci güçler. Sol görünümlü bir hükümet aracılığıyla sürdürülecek baskı politikalarına karşı bugüne kadar sürdürülen mücadele, bugün sıkıyönetime karşı mücadele olarak çok daha özgül bir öneme ulaşmıştır. İkinci olarak da, son gelişmelerin güncelleştirdiği; açık faşizme karşı mücadele...

Bugün doğru mücadele çizgisi, bu iki görevin birbiriyle olan sıkı ilişkisini kavrayabilen bir mücadele çizgisidir.

Bugün, CHP hükümeti altındaki tüm baskı politikalarına ve sıkıyönetimin bütün demokratik haklarımızı gasbetmesine karşı mücadelenin asıl anlamı ve değeri, bu mücadelenin bir açık faşist rejime geçişe karşı mücadelenin vazgeçilmez bir parçası olmasındadır. Bir başka ifadeyle tekrarlarsak; bir açık faşizme geçişe karşı mücadele, bugün mevcut sıkıyönetime karşı mücadele etmekle mümkündür. Sonuçta, çeşitli nedenlerle bir açık faşizme geçişi önleyemeyebiliriz. Bunu bilerek ve mutlaka çalışmalarımızda bunu ağırlıklı olarak hesaba katarak, sıkıyönetime karşı mücadeleyi, bir açık faşizme geçişe karşı mücadele doğrultusunda kavrayarak, bütün demokratik güçleri bu yönde seferber ederek, sonuna kadar direnilmelidir.

Bu doğrultuda, en geniş güçler seferber edilmeli; faşist güçlerin çirkin yüzü ve taktikleri açığa çıkarılmalı; CHP'nin gerçekte faşist cinayet çeteleriyle saldırıya uğrayan halk güçlerini "eşit" tutan "denge" politikaları mahkum edilmeli; sıkıyönetimin faşizme kan, emekçi halka ise zulüm demek olduğu teşhir edilerek en geniş halk kitleleri faşist güçlerin karşısına dikilmelidir. *Eylemde* ise, faşist güçlerin saldırı taktikleri hesaba katılmalı, bu taktikleri bozmaya yönelik bir savunma çizgisi, doğru bir eylem çizgisi izlemeye mutlaka büyük bir özen gösterilmelidir.

Bütün gelişmeler Devrimcilerin sonuna kadar haklı olduğunu, halk güçlerinin haklı ve meşru bir savunma durumunda olduklarını ve faşist çetelerin azgın saldırılarına karşı aktif bir DİRENME anlayışını asla terkedemeyeceklerini ortaya koymuştur. Faşist güçlerle, devrimci halk güçleri arasındaki (faşistlerin Maraş'ta en çarpıcı ve kanlı örneğini sergiledikleri) ölüm-kalım savaşı, önümüzdeki gelişmelerin *muhtemel bütün biçimlerinde* devam edecektir. Üstelik bir açık faşist rejim yönündeki *bütün* gelişmelerde, mücadelenin çok değişik ve keskin biçimlerinin ortaya çıkması da kaçınılmazdır. Hatta F.Türün ve Türkeş gibileri Endonezya katliamı gibi olayların olabileceğini daha şimdiden açık açık söyleyebilmektedirler. O halde, faşizme karşı elimizdeki direnme mevzilerinin *terkedilmesi asla sözkonusu olamaz.* Halkın bazı kesimleri içinde, *'sıkıyönetimin çatışmaları önleyerek sükunet getireceği'* şeklindeki eğilimlerin yayılması ve bu şekilde halkın direnme mevzilerinin dağıtılmaya çalışılmasına karşı, mücadele edilmelidir. Aynı şekilde, sıkıyönetimin Ecevit'in "eşgüdümünde" olduğu ve faşistlerin üstüne gideceği gibi aldatmacalara da asla yer bırakılmamalıdır. Ecevit'in son bir gayretle bir çıkış yolu aramaya ihtiyacı olabilir. Ama halkın yeni *aldanışlara,* yeni *"Maraş"*lara asla tahammülü kalmamıştır. Mevcut direnme güçlerimizin dağıtılması bizim için yıkım demektir. Şimdi tam tersine, yeni yeni DİRENİŞ mevzilerine ihtiyacımız her zamankinden fazladır. İşçiler, köylüler, memurlar, gençler, bütün yurtsever halk güçleri, faşizme karşı görev başına geçmelidir.

Fabrikalarda, okullarda, işyerlerinde, mahallelerde, her yerde yeni yeni direniş mevzileri, yeni yeni DİRENİŞ KOMİTELERİ örgütlenmelidir.

Bu şiarlar şimdi herzamankinden daha çok geçerlidir.

Faşist güçler, sürdürdükleri alçakça saldırı ve katliamlarla, Ecevit hükümetini teslim alabilmişlerdir. Ama bizi, yani HALKI, asla teslim alamayacaklardır. Faşist güçler her zaman geçici başarılar kazanabilirler. Bu gibi durumlarda umutsuzluğa ve yılgınlığa asla yer yoktur. Faşizme karşı mücadelede başarılı olabilmek için ilk şart, bu mücadelede kolayca başarıya ulaşılabileceğini hayal etmemektir. Zafer, ancak çetin bir mücadelenin gerekli olduğunu kavrayarak ve bunun gereklerini yerine getirerek elde edilebilir. Bu yüzden, kolay çözümler, kolay çıkış yolları peşinde koşmadan, halk düşmanı azgın faşist çeteler karşısında, dişe diş bir mücadele anlayışında birleşmek gerekir. Böyle bir anlayışla oluşturulacak bir direniş mücadelesinde faşizmin her türlü saldırısı darmadağınık edilecektir.

Evet; bu bir mücadele ve birlik çağrısıdır.

Bu çağrı sadece devrimcilere değildir. Bu çağrı sadece solcu ve ilericilere değildir.

Bu çağrı, CHP'lisi, ilericisi, demokratı ve devrimcisi ile, *faşizme karşı bütün halk güçlerinedir.*

Faşist güçlerin alçakça saldırıları karşısındaki bütün emekçi halk güçlerinin birliği ve direnişi mutlaka gerçekleştirilecektir!

Faşizm mutlaka ezilecektir!

Ve zafer mutlaka, emekçi halklarımızın faşizme karşı birleşik devrimci savaşının olacaktır!

DEVRİMCİ YOL

İŞTE FAŞİZM

MARAŞ KA

Burası MARAŞ. 23-24 Aralık faşist katliamından sonraki Maraş...

Maraş'ta bir ev... Üç yaşındaki bebe, 15 yaşındaki ağabey, 20 yaşındaki abla, ana ve baba, kısacası tüm aileye faşist namlular ölüm kusmuş...

Kahraman Maraş'taki katliam öyle apansız olmadı. Aylar öncesinden bu ve benzeri bir olayın yaratılacağı besbelli idi. Aylardan beri faşistler sürdürdükleri vahşeti daha da artıracaklarını haykırıyorlardı. Daha dün Elazığ'da, Malatya'da, Sivas'ta yapmak istedikleri bugün Maraş'ta yaptıklarından farklı değildi. Düzenledikleri her katliamdan, her gerici ayaklanmadan sonra bir kez daha "sıkıyönetim istiyoruz" diye uluyarak bağırdılar. Yaktılar, yıktılar. Ana karnındaki çocukları bile "dinsiz imansız komünist" ilan edip öldürdüler. Gencecik insanları ağaçlara çivileyerek, çarmıha gererek kurşuna dizdiler.

Şimdi bütün bunlardan sonra, yaşanılan olayları hala mezhep çatışması olarak izah etmeye kalkışmak namussuzlukların en büyüğü değil midir? Bütün bunlara hala "bireysel terör", "sağ sol çatışması" diyenler, bu faşist katliamlara ortak olmuş olmazlar mı? Emekçileri bu yalanlarıyla aldatmaya devam edebilirler mi? Örneğin, bebesi ana karnında kurşunlanan bir Musa Suna barış(!) çağrılarına hala kanacak mıdır? Kanlı faşist elleri "kardeşçe" tutacak mıdır?

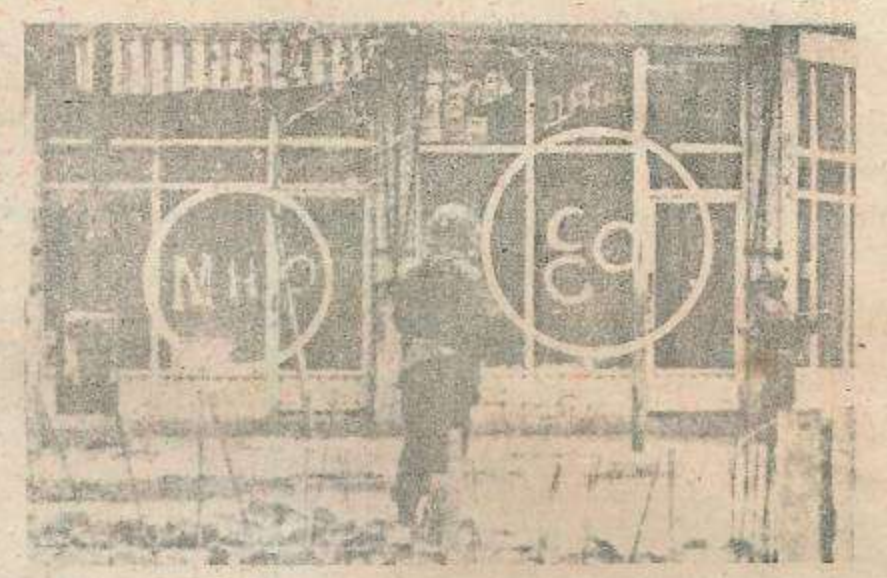

Faşist katiller, MHP'liler ve cümle insanlık düşmanları, içtikleri kana bir türlü doyamadılar. Makinalı tüfekleriyle, silahlarıyla, kasaturalarıyla onlarca insanın daha canını almak için sokak sokak, ev ev saldırılarını sürdürdüler. Ve emekçi halk güçleri dişiyle tırnağıyla faşist katillere karşı sokak sokak, ev ev direnmeye çalıştılar.

Şimdi istifa etmiş olan İçişleri Bakanı Kahraman Maraş'taki olaylarda sağcıların olduğu kadar solcuların da rolü olduğunu söylüyordu... "Anarşiye karşı dengeli(!) bir politika" izlemek adına, mevcut hükümet sıkılmadan Maraş katliamında da faşist katillerin yanı başına emekçi halk güçlerini koymaya kalkışıyordu... Ama faşist katliamı gizlemek için ne yapsalar faydasızdı. Faşist güçlerin planlı programlı saldırıları ayan beyan herkesin gözü önünde cereyan etmişti. Faşist katiller, katliama başlamadan önce kendi yandaşlarının işyerlerinin, evlerinin duvarlarına, camlarına amblemlerini işaretlemişlerdi. Yakılan yıkılan evler ve işyerleri arasında faşist güçlerin himayesi altındaki yerler ayakta duruyordu, bu katliamların sorumlularının kimler olduğunu görmek istemeyenlere göstermek istercesine...

Bu kış komünizm gelecekmiş... Komünizm gelmeden önce Endonezya'da olduğu gibi binlerce, yüzbinlerce, milyonlarca insanı kesmek gerekirmiş... Etleri çürümüş bir eski faşistin fetvaları böyle ortalıkta dolaşıyordu. Kahraman Maraş katliamının sürdürüldüğü günlerde MİSK kongresinde bir araya gelen faşistlerin yeni ve eski başkanları Bayar ve Türkeş bu kış günlerinde komünizmi önlemek(!) için daha nice ocakları söndürmeleri gerektiğinin, daha ne kadar insanı katletmeleri gerektiğinin kanlı hesaplarını yapıyorlardı...

Gazeteler Demirel'in "zafer kazanmış gibi" keyiflendiğini yazdılar. Demirel'in zevkten ağzı kulaklarına varan poz poz resimlerini yayınladılar. Evet, Demireller, Maraş'taki faşist katliamın şerefine, kadeh tokuşturuyorlardı. Kahraman Maraş'ta onca emekçinin vahşice katledilmesi Demirel'lerin keyfine keyif katmıştı. Hele bir de sıkıyönetim ilan edilince, bu vahşi katliam karşısındaki sahte üzüntü gösterileri bile bir anda yok olmuş ve Demireller emekçi halklarımız üzerindeki sömürü ve baskının daha da artması, vahşetin daha da yoğunlaşması özlemiyle zevkten dört köşe olmuşlardı...

Demireller keyifli idi, sömürünün zulmün daha da artmasına heveslı idi. Bir gün mutlaka bu heveslerinin kursaklarında kalacağını düşünmek bile istemiyorlardı.

Zafer kazanmış gibi

Ana Muhalefet Lideri Süleyman Demirel, Meclisdeki AP kulisinde kendisini tebrike gelenler tara

ATLİAMININ HESABINI ORACAĞIZ

DEMOKRATİK KİTLE ÖRGÜTLERİNİN BASIN AÇIKLAMASI

Aralarında TÖB-DER, TMMOB, DEV-GENÇ, HALKEVLERİ, TÜM-DER, TÜMÖD, TÜMAS'ın da bulunduğu 20 demokratik kitle örgütünün başkan ve yöneticilerinin 25 Aralık'taki ortak basın açıklaması:

Ülkemizde faşist güçlerin aylardır sürdürdüğü katliamların en büyüğü bugünlerde Kahraman Maraş'ta yaşanıyor. Elazığ, Malatya, Iğdır ve Sivas'ta yapılan kanlı katliam, Kahraman Maraş'ta yüzden fazla emekçinin katledilmesiyle olağanüstü boyutlara ulaştı. Kahraman Maraş'ta son üç gündür faşist katiller, taş, sopa, satır, ateşle, bombayla ve özellikle uzun menzilli silahlarla kadın, kız, çoluk, çocuk, genç, ihtiyar demeden, Hitler'in yöntemleriyle halkı katletmişlerdir.

Olayların bir katliam biçiminde gelişeceği önceden bilindiği ve başta Hükümet olmak üzere tüm yetkililer uyarıldığı halde; birkaç gün önce Çiçek Sinemasına bomba koyulması ve iki devrimci öğretmenin öldürülmesi faşist katliamın habercisi olduğu halde; bölgedeki yetkililer ve Hükümet tarafından hiçbir etkin önlem alınmamıştır. Bu durum ise faşist canileri daha da cesaretlendirmiştir.

Kahraman Maraş katliamının sorumlusu faşist güçlerdir. Ancak, faşist çetelerin, faşist odakların üzerine kararlı olarak gitmek cesaretini gösteremeyen görevliler ve yetkililer de katliamdan sorumludurlar.

Hükümet çaresizlik içindedir. Ne yapacağını bilmemektedir. Çünkü faşist katillerin üzerine gitmekten kaçınmaktadır. Faşist katillere barış çağrısı yapmaktadır. Faşist canilerden hesap sormak yerine, faşist odakları dağıtmak yerine, baskı yasalarından medet ummakta ve var olan demokratik haklarımızı da kısma hazırlığı yapmaktadır.

Sağa da sola da karşıyım anlayışıyla, terörden, sağ sol çatışmasından, mezhep kavgasından söz etmektedir. Halbuki Kahraman Maraş olayları da göstermiştir ki, ülkemizde, "anarşi", "Terör", "Mezhep kavgası" değil, faşist terör, faşist saldırılar, faşist katliamlar vardır.

Kahraman Maraş'ı kan ve ateşe boğan faşist katliamdır.

Ülkemizdeki tüm devrimcileri, demokratları, ilericileri, yurtseverleri, faşist katliamlara karşı kararlı olarak mücadele etmeye, faşizme karşı direnme görevlerini yerine getirmeye çağırıyoruz.

Faşist terör karşısında yılgınlığa kapılmak yerine, faşist saldırıları, katliamları önlemek için mücadele etmek kaçınılmaz bir yurtseverlik görevidir.

MARAŞ KATLİAMI TÜM YURTTA PROTESTO EDİLDİ

Maraş katliamı tüm ülke çapında yapılan eylemlerle protesto edildi. Orta öğrenim kurumlarında, yüksek okullarda, forumlar düzenlendi, bazı okullar işgal edildi. Devlet dairelerinde, okullarda, işyerlerinde tartışmalı toplantılar düzenlendi, direnişler yapıldı.

Ankara'da DEV-GENÇ'in önderliğinde hemen hemen tüm okullarda forumlar düzenlenerek birer günlük boykot ilan edildi. Yapılan forumlarda okul yönetimlerine öğrenciler tarafından muhtıralar verilerek "sağ sol çatışması", "anarşi" değil faşist katliamların var olduğu belirtildi ve faşist saldırılar karşısında açık ve net bir tavrın alınması istendi.

TMMOB BAŞKANI TEOMAN ÖZTÜRK

"CHP ağırlıklı hükümet emekçi halkın değil, egemen sınıfların çıkarına geliştirdiği ve uyguladığı politikalarla bugüne gelinmesinde önemli bir etken olmuştur.

IMF, Dünya Bankası gibi emperyalist kuruluşların istemlerine uyularak emekçi halkın üzerindeki sömürü artırılıp, geniş halk kitleleri daha düşük ücretlerle daha kötü yaşam koşullarına itilirken; faşist saldırılar, cinayetler atbaşı ve artan bir hızla süregelmiştir.

CHP ağırlıklı hükümetin kurulmasından bu yana; ele geçirmiş olduğu mevzii emekçi halkın mücadelesi sonucunda yitirmeye başlayan, devlet içinde yarattıkları olanakları kendi gelişimleri doğrultusunda kullanmaları sınırlanan faşist güçler canice sabotajlar düzenleyerek, okulları, evleri, demokratik kuruluşları, otobüsleri, kahvehaneleri kurşunlayarak ve bombalayarak sistemli bir saldırıya girmişlerdir. Önce Malatya, daha sonra Sivas ve Elazığ'da mezhep ayrılıklarını körükleyerek tertipli kitle katliamlarına girişmişlerdir. Son olarak Kahraman Maraş'da benzer planlı saldırılar sonucu vahşet dolu bir kitle katliamı sahneye konulmuş; insanlarımız kurşuna dizilmiş, linç edilmiş, yakılmış, ana karnındaki bebeler katledilmiştir. Bu olaylar Hitler ve Franko faşizmi dönemlerinde uygulanan katliamların, Endonezya'da gerçekleştirilen büyük katliamın bir benzeridir. Bu olaylar faşistlerin kendilerinden olmayan herkesi; işçileri, köylüleri, aydınları ve çocukları nasıl yok ettiğini gösteren kanlı görüntülerdir."

(2 Ocak 1979)

*

DİSK

CHP, iktidar olmadan önce faşist saldırı ve terörü yok etme sözü vermiş olmasına rağmen, faşist saldırıların önlenebilmesi için öncelikle doğru bir teşhis koyamamıştır. Dolayısıyla faşizme karşı mücadelede de başarıya ulaşamamıştır. "Sağa da sola da karşıyım" diyerek faşizmle mücadele edebileceğini sanmıştır.

Son Kahramanmaraş katliamı ve katliamı gerçekleştirenler gün gibi ortada iken, İçişleri Bakanının, Başbakanla bile çelişen ve asıl suçluları gizler bir biçimde Meclis kürsüsünden açıklama yapması bu yanlış mantığın açık göstergesidir.

*

CHP K. MARAŞ MİLLETVEKİLİ HÜSEYİN DOĞAN

"Bunun adına anarşi denmez, Sağ, sol çatışması da denemez. Bu alevi-sünni çatışması da değildir. Bu planlı ve örgütlü bir faşist saldırıdır. Çevre illerden Kahramanmaraş'a getirtilen katil çetelerine belli adresler gösterilerek herşeyi planlanmış bir faşist eylemidir.

"Kahramanmaraş katliamı sermaye açısından ülkemiz koşullarına göre faşizmin başarılı bir eylemi, bir provasıdır. Kahramanmaraş'ta başlayan son olay daha öncekilerin bir devamıdır. Bu ne ilkidir, ne de sonuncu olacaktır".

Faşizme karşı direniş komitelerinde birleşelim!

Kahraman Maraş olayları faşist zorbalığın her an için bir katliama dönüşebileceğini gösteriyor. Faşistler savunmasız halka saldırıyor, evlerini basıyor ve çoluk çocuk ayırmadan katlediyor.

Dün Malatya'da, Sivas'ta, bugün Kahraman Maraş'ta bu katliamı yapanlar yarın bir başka yerde aynısını yapmaktan kaçınmayacaklardır. Ve hatta bunun için fırsat kollayacaklardır. Çünkü onlar bu işler için yetiştirilmiş ve beslenmişlerdir. Onlar emperyalizmin ve oligarşinin uşaklarıdır; halkımızın can düşmanlarıdır.

İşte bu gerçeği bilerek tüm halkımız uyanık davranmalıdır. Faşist canilere karşı mücadele etmek, direnmek zorunludur. Bu faşist caniler bir avuçtur ve bunlar analarının karnındaki bebelerden ve mezarlarında yatan ölülerden bile korkmaktadırlar.

Evet, faşistler halkımızdan, halkımızın direnişinden korkmaktadırlar. Cinayetleri bunu açıkça gösteriyor. Bu faşist katillere karşı direnelim, mücadele edelim.

Faşist katillere karşı direnebilmek, mücadele edebilmek için örgütlenelim.

Örgütsüz bir mücadele hiçbir zaman başarıya ulaşamaz.

K. Maraş'ta katledilen halkımız savunmasızdı. Bu yüzden katiller böylesine çok cana kıyabildiler, böylesine cesaretli olabildiler. O halde vakit geçirmeksizin savunma tedbirlerimizi almalıyız.

Her mahallede, fabrikada, okulda ve işyerinde halkımız, devrimcilerin önderliğinde direniş komiteleri oluşturmalıdır.

Her mahallede ve işyerinde yediden yetmişe bütün halkımız, analarımız, babalarımız, kardeş ve bacılarımız bu örgütlenmede yerini almalıdır.

Direniş komiteleri, bulundukları yerleri faşist saldırılara karşı birer kale gibi koruyacaktır.

Bir mahallede direniş komiteleri oluşturulabilmişse, oraya faşist caniler yaklaşamazlar. Yaklaşanlar da gereken dersi fazlasıyla alırlar.

Her direniş komitesi bulunduğu bölgeyi herhangi bir saldırıya karşı korumak için gereken bütün savunma tedbirlerini almalıdır.

Saldırı tehdidi altındaki bölgelerde, direniş komiteleri biçiminde örgütlenen halk, kendi mahallesini gece ve gündüz sürekli nöbetler tutarak korumalıdır. Fabrikalar, işyerleri ve okullarda da gereken tedbirler alınmalıdır.

Faşizmin K.Maraş'taki katliamları, halkımızın faşizme karşı kendini savunmak zorunda olduğunu ve bu savunmayı direniş komiteleri biçiminde örgütlenerek yapabileceğini bir kez daha ortaya koymuştur.

Bizim kendi gücümüzden başka güvenecek bir şeyimiz yoktur. O halde akıllıca davranmalı, bütün gücümüzü en iyi biçimde toparlamalı ve kendi savunmamızı kendimiz sağlamalıyız.

Faşizme karşı mücadelede başarılı olabilmek için ilk önce bu gerçeği anlamak zorundayız.

Faşist güçler Ecevit'i teslim aldı ama bizi teslim alamayacaktır, çünkü:

ANKARA

23 Aralık'ta Ankara'da yapılan miting ve yürüyüşe onbinlerce işçi, köylü, gecekondu halkı, memur, mühendis, öğretmen ve öğrenci katıldı. Maden işçileri kazmalarıyla, köylüler yabalarıyla halkın, faşizmin üzerine nasıl demir bir yumruk gibi inebileceğini gösterdiler.

KARABÜK

Karabük'te işçisiyle, köylüsüyle, genciyle, binlerce kişi "Sağ Sol Çatışması Değil, Faşist Katliamlar Var" diye haykırdı. Devrimci mücadelenin sloganları Karabük sokaklarında yankılandı.

NİĞDE

Niğde mitinginde de hiçbir baskı tedbirinin emekçi haklarımızın, devrimci yolunu ortadan kaldıramayacağı vurgulandı.

KARS

23 Aralık'ta yapılan Kars mitingine de 10 binden fazla emekçi katıldı. İşçiler, köylüler ve tüm yurtseverler faşizme karşı mücadeledeki kararlılıklarıyla katıldıkları bu mitingte CHP hükümetinin gerici uygulamalarını şiddetle protesto ettiler.

BİZ HALKIZ!

CHP HÜKÜMETİNİN GÜNDEME GETİRDİĞİ YENİ DEVALÜASYONLARI ZAMLARI VE YENİ FAŞİST BASKI YASALARINI PROTESTO ETMEK AMAÇLA EMEKÇİ HALK KİTLELERİ 23-24 ARALIK GÜNLERİNDE 13 İLDE BİRDEN DÜZENLENEN MİTİNGLERE BİNLERCE, ONBİNLERCE KATILDI.

BU MİTİNGLER FAŞİZME KARŞI BİR MEYDAN OKUMA ANLAMINA DA GELİYORDU. FAŞİST GÜÇLERİN ECEVİT İ TESLİM ALDIĞI GİBİ HALKI DA TESLİM ALAMAYACAĞINI VE DEVRİMCİ HAREKETİN KOLAY YUTULUR BİR LOKMA OLMADIĞINI GÖSTERİYORDU. NE YENİ FAŞİST BASKI YASALARININ NE DE SİKIYÖNETİMLERİN BU MÜCADELEYİ DURDURAMAYACAĞINI ANLATIYORDU.

ADANA

Çoğunlukla işçilerin katıldığı Adana Mitinginde ilericiler, yurtseverler tek bir yürek, tek bir yumruk halinde meydanı doldurdular. Attıkları sloganlarda halka kalkan faşist ellerin kırılacağını anlattılar...

SAMSUN

Samsun Mitingi de disiplinli birşekilde yapıldı. Geniş halk kesimlerinin katıldığı bu mitingte de faşist zulme karşı direniş mücadelemizin bayrakları coşkuyla dalgalandırıldı.

İSTANBUL

23 Aralık'ta İstanbul'da yapılan mitinge çoğunluğunu gecekondu bölgelerinden gelen halkın oluşturduğu binlerce işçi, memur, öğretmen, öğrenci katıldı. Binlerce yürek, binlerce yumruk, faşizme karşı hıncını haykırdı. Binlerce kişinin faşist zulme, yeni zamlara, yeni devalüasyonlara, yeni baskı yasaları tasarılarına karşı haykırdığı mücadele sloganları göklere yükseldi.

DENİZLİ

Denizli Mitinginde faşist teröre teslim olunmayacağı, tüm yurtseverlerin faşizme karşı direniş komitelerinde birleşmesi gerektiği haykırıldı.

Ayrıca İZMİR ve ANTALYA'da yapılan mitinglerde ve TUNCELİ'de düzenlenen toplantıda da yeni faşist baskı yasalarına karşı mücadele bayrağı yükseltildi.

BALIKESİR

23 Aralık'ta yapılan Miting'te Balıkesir'li devrimciler, yurtseverler, emekçi halk güçleri, faşist teröre karşı savaşmakta kararlı olduklarını haykırdılar.

UŞAK

Uşak'lı emekçilerin binlerle katıldığı mitingte, devrimciler emekçi halklarımızın kurtuluşu için, tek yolun devrim olduğunu devrimci mücadelenin kurtuluşa kadar süreceğini belirttiler.

Bugün gelinen noktaya kadar kim ne dedi...

BUGÜN ülkemizde devlet aygıtı içinde kurumlaşan faşizmin ortadan kaldırılması, demokrasinin gerçekleştirilmesi bir devrim sorunudur ve bu sorunu CHP iktidarı ile çözümlemenin olanaksızlığı ortadadır.

(D.Gençlik, s. 4, 16 Ocak 1976)

•

AYRICA, CHP hükümet olsa ne olacaktır? Devlet içinde örgütlü faşizm yok olacak mıdır? (...)

Bir CHP iktidarıyla MİT, kontrgerilla, CIA'nın ordu ve güvenlik kuvvetleri içindeki faaliyetleri son bulacak mıdır? İşkenceciler cezalandırılacak, devlet kurumlarından atılacak mıdır? Kısacası devlet içinde yerleşik faşizme dokunabilecek midir, yok edebilecek midir? Hiç sanmıyoruz.(...)

(D.Gençlik, s.16, 24 Ocak 1977)

•

5 HAZİRAN seçimlerine yaklaşırken ülkemiz hızla ve yeniden tam bir siyasi karışıklıklar ortamına sürükleniyor. Artan tertip ve saldırılar, yoğunlaşan baskılar, artık günlük ve sıradan bir olay haline getirilmeye çalışılan faşist cinayetlerle, tam bir iç savaş ortamı.(...)

Sınıflar mücadelesinin olanca karmaşıklığı içinde birşey bugün açık seçik görülebiliyor. İçinde bulunulan buhran derinleşerek devam edecektir. Seçimler platformunda da (seçimler sırasında ve sonrasında) faşist terör ve cinayet kampanyası, yalan ve demagojinin desteğinde karşı-devrim güçlerinin temel politikası olmaya devam edecek. Hem de daha azgınlaşmış ve yaygınlaştırılmış bir biçimde. (...)

(Devrimci Yol, s. 2, 1 Mayıs 1977)

•

MC'yi yeniden kurabilme çabalarının sürdürüldüğü bu günlerde artık açıkça ortaya çıkan gerçek şudur ki, MC kurulsa da kurulmasa da toplumumuz içinde bulunduğu kargaşayı yaşamaya devam edecektir.

(Sayı 6, 15 Temmuz 1977)

•

FAŞİST güçlerin hükümetten düşmeleri, yerine CHP hükümetinin kurulması, faşist güçler aleyhine olan bir gelişme sayılabilir. Ama hemen söylenmelidir ki bu gelişmenin önemini abartmamak gerekir. Faşistler, hükümetten uzaklaştırılmaları nedeniyle, hükümet aracılığıyla elde ettikleri bir takım olanakları kısmen kaybedeceklerdir. Ancak hükümet, devletin sadece bir kısmıdır. Bu anlamda hükümet olanaklarından yoksun kalışları, faşistlerin devletin tüm desteğinden yoksun kalmaları olarak görülemez. Faşist güçlerin devlet aygıtı içindeki (son zamanlarda artık iyice deşifre olmuş) güçlerin ve örgütlerin (ki bunların başında CIA vardır) desteği, varlığını devam ettirecektir. Aslında Ecevit iktidarının geleceği de bir bakıma bu güçlerle olan "mücadele" ve ilişkilerine bağlı olacaktır. Hükümet olmak, gerçek anlamda iktidar olmak değildir.(...)

Önümüzdeki günler birçok bakımlardan derslerle dolu bir dönem olacaktır. Halkın önüne sürülen bir sahte umut, bir halkın iktidarı olma iddiası, şimdi bizzat kendisi tarafından reddedilecektir.

(Sayı 13, 15 Ocak 1978)

•

BİR fikrin sakatlığını kanıtlamak için, bazen bir tecrübe, ciltler dolusu yazıdan daha değerlidir. Ama biz, sırf haklı çıkmak için, CHP iktidarının "faşizmi bir tehlike olmak"tan çıkaramamasını, faşizme karşı mücadeleyi gündemden kaldıramamasını temenni ediyor değiliz. Tersine, "haksız çıkmayı", "yanılmayı" tercih ederiz. Ama, böyle bir boş umuda kendimizi asla kaptırmayız ve halkımızın böyle boş umutlarla aldatılmasına da razı olmayız.

...CHP hükümeti... faşist güçlerle emekçi halk güçleri arasındaki mücadelede, faşist güçler aleyhine bir gelişmedir.

Ama bu faşizme karşı mücadeleyi gündemden kaldıran, faşizmi bir tehlike olmaktan (geçici de olsa) çıkaran bir gelişme asla değildir. Faşizme karşı mücadele CHP hükümeti döneminde de gündemden asla kalkmayacaktır. Emekçi haklarımızla faşist güçler arasındaki savaş sürecektir. Bu gerçeği, bizim anlatamadığımız kişilere, şimdi hayat anlatacaktır.

(Sayı 13, 15 Ocak 1978)

•

BİZİM gibi ülkelerde geniş emekçi yığınları acımasız ve ağır bir sefaletin, yokluğun içine iten bu gibi tedbirlerin uygulaması, beraberinde, emekçi halkı sindirmeye, bu sömürüye tahammül etmeye mecbur bırakmaya yönelik "siyasal tedbirleri" de zorunlu kılacak niteliktedir. Bugün ülkemizde, bunun için gerekli "müsekkini" kitlelerin Ecevit'in barış getireceği umudu sağlıyor. Şimdilik bu umut, kitlelerin teslim edilmesine yetebiliyor. Ancak bu umudun, ekonomik tedbirlerin acısını geniş kitlelerde daha şiddetli bir şekilde hissettireceği önümüzdeki dönemlerde yeterli olmayacağı ortadadır. Geniş emekçi yığınlarında yükselecek olan düzene muhalefet eğilimlerini, mevcut düzene karşı olan tepkileri baskı altında tutmaya; ve bu tepkileri emekçi halkın kendi iktidarına yönelik bağımsız bir siyasi hareket doğrultusunda kanalize edilmesi olanaklarını yoketmeye yönelik" siyasal tedbirler"e ihtiyaç duyulacaktır. İşte, oligarşinin ve egemen güçlerin Ecevit'in önüne koydukları "asayiş sorunu" bundan başka birşey değildir. Ecevit hükümetinden oligarşinin istediği barış, faşizmin saldırıları karşısında halkın direnişinin kırılmasını öngörmektedir. İşte, oligarşinin Ecevit'in önüne koyduğu bu "asayiş sorunu" ile Ecevit'ten istediği şey budur. Bu şekilde, Ecevit'en tam bir "Erim rolü" oynaması istenmektedir. Faşist güçler tarafından tezgahlanan tertip ve provokasyonlarla, Ecevit hükümeti, sola karşı tedbir alma yönünde zorlanmak istenmektedir.

(Özel Sayı 10, 5 Şubat 1978)

BİZE göre, Ecevit hükümeti faşizmin hazırladığı tuzağa gelmektedir. Faşist güçlerin istedikleri gibi davranmaktadır. Tekrar belirtmeliyiz ki faşist güçlerin BUGÜNKÜ planı, Ecevit hükümeti eliyle anti-faşist halk direnişinin bastırılması, "asayişi sağlama" —anarşiyi önleme" paravanası altında anti-faşist halk direnişinin pasifize edilerek, halkın direniş gücünün yokedilmesidir. Böyle bir gelişme, faşist güçlerin kuvvetlenmesine ya da mevcut örgütlerin muhafazasına karşılık devrimci halk güçlerinin zayıflayıp gerilemesine yolaçmaktan başka birşey değildir. Bu faşizmin önündeki tüm engellerin temizlenmesi, bir faşist darbe için en uygun ortamın sağlanması demektir. Ecevit hükümeti, bu şekilde bir faşist darbe tehlikesine ciddi olarak inanmalıdır ve egemen güçlerin talepleri doğrultusunda, bugünkü güvenlik kuvvetleri eliyle düzenlenecek operasyonların tertiplenmesinin bu şekildeki bir planın bir parçası, bir tuzak olduğunu kavramalıdır.
(...)

Bugünkü koşullarda ise, Ecevit hükümetinin "anarşiyi önleme" operasyonları, bu aynı faşist güçler tarafından uygulanacaktır; onun "istihbarat" ve "öneri"leri istikametinde uygulanacaktır. Daha önce, bu tuzağın, Ecevit hükümetinin, üzerine bindiği dizginlerini koparmış bir atın çaresiz binicisi durumuna gelmesi demek oldğunu belirtmiştik. Bu tuzakla, işbaşındaki hükümetlerin ve kişilerin birer kukla durumuna getirilmesi "ülkemizde ve başka ülkelerde" çok görülmüştür! Bütün faşist güçler, geçtiğimiz günlerde ve bugün bu doğrultuda çırpınmakta, sahte istihbaratlar yaratılmakta, tertipler düzenlenmektedir. Uygulanmakta olan bu planın ikinci yüzü ise; bugünkü hükümetin "misyon" unu şu veya bu vadede tamamladıktan sonra yerinin faşist bir iktidara bıraktırılmasıdır. Ecevit hükümetinin faşist güçler tarafından alaşağı edilmesidir. Ülkemizde bugün oynanmakta olan oyun budur.

(Özel Sayı 14, 8 Nisan 1978)

•

Daha önce de birçok defa söylediğimiz gibi, geçmekte olduğumuz dönem içerisinde faşist güçlerin temel taktiği hükümeti, mevcut devlet güçlerini, giderek orduyu anarşiyi önleme "işine" yöneltmek; bu gelişmede inisiyatifi ele geçirerek ve ortamını, desteğini oluşturarak bir açık faşist darbe için bir geçiş, bir basamak oluşturmaktır. Bunda da önemli ölçüde başarı kazandığı söylenebilir.

Bu gelişmelerin en songeldiği nokta "sivil sıkıyönetim" uygulamalarıdır. Bugün polis tarafından her türlü işkence ve baskı uygulamaları faşist katliamları takviye edecek şekilde sürdürülürken, sözde asayişi önleme uğruna, giderek artan biçimde ordu devreye sokulmaktadır. Bu gelişmelerin Latin Amerika ülkelerinde sıkça rastlanan türden sol görünümlü bir hükümet aracılığıyla yürütülen baskıcı bir yönetim doğrultusundaki bir gelişme sayılması gerektiği söylenebilir ki, bu tür yönetimleri çoğunlukla açık faşist bir yönetimin izlemesi kaçınılmaz bir şeydir. Ordu üst kademesindeki görevlilerin, arada kazanılacak zaman içensinde "değiştirilmiş" olmasının, böyle bir gelişme açısından hiçbir tayin edici anlam taşımayacağı kesindir.

(Sayı 21, 21 Ağustos 1978)

•

BAZI sol basın organlarında, "MHP'nin köşeye sıkıştığı, faşist güçlerin sonunun yaklaştığı" tespitlerinin ileri sürüldüğü görülüyor. Gerek sözkonusu gelişmelerden, gerekse büyük basında bu doğrultuda yaratılan havadan faşist güçlerin ve MHP'nin işinin bitmek üzere olduğu sonuçlarının çıkarılması yanlıştır. Şimdi Ecevit hükümetinin devam edebilmesi için gelişen olayların hızını bir ölçüde durdurabilecek tedbirler alması zorunlu hale gelmiştir. Faşist güçlerin bütün kamuoyunda iyice açığa çıkmış sivil saldırı ve cinayet unsurlarına yönelik operasyonlarının yoğunlaşması beklenebilir. Ama, MHP'nin ve faşist güçlerin bütününe yönelik girişimlerin sözkonusu olmadığı ortada olan birşeydir. Üstelik yaratılan "terörizme karşı mücadele" havasındaki uygulamaların, solun belirli kesimlerini de içeren baskı tedbirleri olarak biçimleneceği de anlaşılıyor.

Özellikle faşist güçler tarafından "darbe" söylentilerinin yaygınlaştırıldığı görülmektedir. Önümüzdeki dönem içerisinde, olayların gelişimine paralel olarak gündeme getirilebilecek olan faşist darbe teşebbüslerinin, mevcut iç ve dış koşullar itibariyle başarı şansının bulunmadığı ortada olan birşeydir. Bir faşist darbe girişimi, egemen güçlerin bugünkü temel siyaseti olan, sağa da sola da karşı, (terörizme karşı!) baskı uygulamalarının büyük ölçüde yoğunlaştırılması için bir manivela oluşturmaktan öte bir sonuç yaratamaz.

(Sayı 23, 24 Ekim 1978)

•

BASKI yasaları "anarşiye ve teröre karşı mücadele" ambalajı içinde Meclislere ve kamuoyuna sunulmuştur. (...)

Bugünkü getirilen yeni baskı tedbirleriyle, bırakalım özledikleri "huzur ve istikrarın" sağlanmasını, faşist güçlerin eline yeni baskı araçlarının verilmekte olduğunu, ve daha da önemlisi (gerici güçlerin isteklerini yerine getirerek hükümetin geleceğinin garanti altına alınması adına) bu hükümetin alternatifi olarak daima canlı tutulan faşizmin güçlendirilmekte olduğunu hala anlamamak ya da görmezden gelmek anlaşılabilir bir tutum değildir.

(Sayı 24, 30 Kasım 1978)

ECEVİT hükümeti döneminde faşist terör eylemleri çok yüksek boyutlara ulaştırıldı. Oysa hükümetin kuruluşuyla birlikte birçok kişinin tespiti, bu dönemde faşist kadroların geri çekilip, pusuda bekleme devresine gireceği ve hükümetin bir sürü önlemlerle "sol" görünümlü muhalefetle puan toplayıp, bu şekilde kitleselliğini artırmaya çalışacağı yönünde idi. Ancak görülen odur ki, bu tespit pek geçerli değil.

(Kitle, 10 Mart)

•

TERORÜN önlenmesinin, asayişin sağlanmasının yolu "mavi berelileri" devreye sokmak, güvenlik kuvvetlerine "modern silahlar" vermek değildir. Olayları yapanları bulup ortaya çıkarmak, adliyeye teslim etmektir. Etkin istihbarat, iz sürmek, suçluları yakalayıncaya, arkalarındaki teşvikçileri, yardımcıları, onları yönlendirenleri açığa çıkarıncaya kadar dosyaları kapatmamaktır. Terörizmin üzerine yürüyebilmek, kaynaklarını hepten kurutabilmek değilse bile, kontrol altına almak böyle mümkün olur. Hükümet mutlaka bu işi başarmalı, "anarşiyi" kontrol altına alabilmelidir.

(Yürüyüş, 28 Eylül 1978)

•

BURJUVAZI artık ülkeyi eskisi gibi yönetemiyor. (Döviz gerekli, faizler, taze para sıkıntısı, enflasyon).

Burjuvazi yol ayrımında; ya tüm isteklere boyun eğecek ve bir bir gerçekleştirecek, bu taktirde yeni politik ve askeri bağımlılıkları da beraberinde getirecektir; ya da bu isteklere karşı çıkılacak, başka çözüm yolları aranacaktır.

Bunlardan ilki hiç değilse tümüyle CHP iktidarı eliyle gerçekleştirilemez. CHP bunca yoğun baskıyı öncelikle kendi partisi üzerinde bile kabul ettiremez.

... İkinci almaşık CHP iktidarı eliyle başka yolların aranmasıdır. CHP olağanüstü kurultayında Ecevit'in çıkışı başka yolların neler olabileceğini açık açık göstermiştir.

(Yürüyüş, Yavuz Ünal, 14 Kasım 1978)

•

MC lı nin gitmesi faşist tırmanış için geçici bir gerileme olacaktır. Bu saptamadan çıkaracağımız sonuç: Faşizm temellerinin ancak devrimle yok edilebileceğidir. Faşizmin gerilemeleri, gelecekte tekrar "tehlike" haline dönüşmesini engelleyemeyecektir.

(Haftalık KSD, Ocak 1977, Sayı 1)

DEVRİMCİ YOL YAYINLARI

EVRİM ve DEVRİM AŞAMALARI ÜZERİNE TARTIŞMALAR

SİYASAL YAZILAR (1 Mayıs 1977 - 5 Ocak 1979)

çıkıyor!

Sahibi : Mehmet Yazıcı • Sorumlu Müdürü : Yaşathak ARSLAN • Yazışma Adresi : PK 383 Kızılay - ANKARA • Baskı: EM-AŞ Veb Ofset Tesisleri